

[Himmelstrup.]

man mest maa frygte, det, der vil være mest skæbnesvangert for vort Lands Økonomi, vil være dette, at man gik til en Skærpelse af den Protektionisme, som — det Udtryk kan jeg vel godt bruge — har hærget de fleste europæiske Stater navnlig i Aarene efter Krigen, og som vel ret beset ingen Stat fuldt og helt har holdt sig fri for. Stor Vægt tillægger vi i saa Henseende de Udtalelser, som blev fremsat paa den nu afsluttede Konference, hvor denne Konvention blev vedtaget, af den engelske førstedelegerede, saaledes som ogsaa den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti nu fremholdt, at saafremt der ikke kom noget ud af denne Konference, maatte man befrygte, at de Stater i Europa, der hidtil har holdt sig fri for at deltage i dette Kapløb paa Toldrustningernes Omraade, kunde blive tvunget til at deltage heri. Alle de Bestræbelser, som tager Sigte paa at hindre dette, mener vi indenfor Venstre vi maa støtte, og det er da en af Grundene til, at vi kan give det foreliggende Forslag vor Tilslutning.

Det er blevet sagt baade af den højtærede Udenrigsminister og af den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, at den foreliggende Konvention deler Staterne i to Grupper, saaledes at der til den ene Gruppe henregnes de Stater, der fastlægger deres Toldsatser ad traktatmæssig Vej, til den anden de Stater, som ikke gør dette, eller kun gør det rent undtagelsesvis.

Det forekommer mig naturligt og rigtigt, at den danske Delegation har placeret Danmark i den Gruppe af Stater, der ikke fastsætter deres Toldsatser ad traktatmæssig Vej. Det forekommer mig, at rent historisk og rent faktisk maatte man placere Danmark i den Gruppe, og jeg vil ogsaa gerne have Lov til at minde om, at ved den nys afsluttede Undersøgelse om Danmarks fremtidige Traktatpolitik er man jo netop kommet til det Resultat, at den hidtidige Traktatpolitik ogsaa vil være den, som fremtidig vil være bedst stemmende med Danmarks samlede Erhvervsinteresser. Vi maa i saa Henseende ikke glemme, at vi netop ved at placere os selv i den Gruppe af Stater kommer i godt Selskab, kommer i Selskab med England og Holland, netop de Lande, vi traktat- og handelspolitisk hidtil har været paa Linie med.

Dersom man saa spørger, hvad vi da skal yde for at opnaa denne Traktat, hvad det er, der kræves af os, kan det i Korthed vel siges at være dette, at vi indenfor det

Tidsrum, Traktaten skulde gælde, skal binde vore Beskyttelsessatser. Jeg vil gerne sige, at vi indenfor Partiet Venstre bringer dette Offer uden nogen større Sorg. Vi kan ikke se, at den Forpligtelse, som her ved lægges paa os, i nogen Grad skulde kunne opveje det, vi efter vor Mening opnaar, dette, at vi paa for os meget betydningsfulde Omraader faar bundne Traktatsatser for det samme Tidsrum, og navnlig er det jo af Betydning, at dette sker for Tysklands Vedkommende, saaledes som ogsaa den højtærede Udenrigsminister fremhævede i de Bemærkninger, hvormed han forelagde denne Konvention.

Vi kan derfor alt i alt give vor Tilslutning til det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning, om end vi naturligvis godt ser, at det kun er et Forsøg, paa visse Omraader endog et famlende Forsøg, som man ikke skal overvurdere, men paa den anden Side heller ikke undervurdere Betydningen af. Vi kan tiltræde, at Konventionsudkastet bliver Genstand for en kort Udvalgsbehandling, men vi vil ikke fra vor Side stille Forslag derom. Vi mener, at Forholdene denne Sag vedrørende i Øjeblikket ligger saa klart, at Rigsdagen bør kunne ratificere denne Konvention allerede i indeværende Samling, saaledes som den højtærede Udenrigsminister jo har udtalt Ønske om.

Jeg har saa til sidst en Henstilling, som jeg gerne vil gøre til den højtærede Udenrigsminister, og som staar i Forbindelse med det, der indeholdes i Konventionens Artikel 13. I Konventionens Artikel 13 er det fastsat, at der i Tiden 1.—15. November skal indkaldes til et Møde af de kontraherende Parter, som har ratificeret Konventionen, og paa dette Møde skal Datoen for Konventionens Ikrafttræden fastsættes, ligesom det paa dette Møde skal bestemmes, om det vil være nødvendigt at opstille en Liste over de Stater, hvis Tiltræden vil være at anse for nødvendig for, at Konventionen kan træde i Kraft. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Udenrigsminister, at der, forinden dette Møde afholdes, finder en Forhandling Sted mellem Udenrigsministeriet og det udenrigspolitiske Nævn, for at det udenrigspolitiske Nævn kan være orienteret i, eventuelt være medbestemmende om de Beslutninger, der vil være at tage paa dette Møde i Genève med Hensyn til Nødvendigheden af at gøre Konventionens Ikrafttræden afhængig af, at et større eller mindre Antal Stater har tiltraadt den.